

ministeren for offentlige arbejder, der også har den endelige afgørelse af alle klager over vejbestyrelserne.

Kapitel II.

Ekspropriation og taksation.

§ 23.

Stk. 1. I overensstemmelse med de i det følgende indeholdte regler kan arealer m. v., herunder rettigheder over disse, midlertidigt eller varigt kræves afstået eller pålagt rådhedsindskrænkninger i det omfang, det må anses for nødvendigt til anlæg eller udvidelse af offentlige veje med tilbehør, herunder parkeringspladser, vigepladser, rasteplasser, materialpladser og lignende, til sikring af oversigt over vejkryds eller vejsving, til beskyttelse af offentlig vej, til retablering af de ved vejanlæg afbrudte forbindelser, til anlæg af beplantninger ved vejene samt til gennemførelse af de i denne lov i øvrigt omhandlede foranstaltninger. Efter samme regler vil ekspropriation tillige kunne kræves af vedkommende vejbestyrelse til anlæg eller udvidelse af private veje i de i kapitel III omhandlede tilfælde.

Stk. 2. Midlertidig eller varig arealerhvervelse ved ekspropriation kan endvidere foretages til udlægning af fyld eller fyldtagning samt i øvrigt til fremskaffelse af vejmaterialer. Når vejbestyrelsen ikke længere finder anvendelse for de til udlægning af fyld eller fremskaffelse af vejmaterialer eksproprierede arealer, skal disse tilbydes ejerne af de ejendomme, fra hvilke arealerne er eksproprieret, eller, hvis disse er udstykket, de tilgrænsende lodsejere for beløb, der fastsættes efter overenskomst eller efter vurdering af den i § 27, stk. 2, omhandlede taksationskommission, hvis afgørelse i det her omhandlede tilfælde ikke kan indbringes for overtaksationskommissionen.

Stk. 3. De ved en ny vejlinje afskårne arealer bør søges magelagt i det omfang, de ikke ønskes anvendt til noget af de i stk. 1 angivne formål. Kan magelæg ikke tilvejebringes, vil afskårne arealer kunne eksproprieres, for så vidt bekostningen ved at tilvejebringe adgang til disse efter taksationsmyndighedernes skøn ikke findes at stå i rimeligt forhold til arealernes værdi. Tinglysning af adkomst på afskårne, eksproprierede arealer, der er blevet særskilt

matrikuleret, kan, hvad enten sådanne arealer er overtaget af det offentlige eller i forbindelse med ekspropriationen overdraget til private lodsejere, ske på grundlag af en af landbrugsministeriet udarbejdet og af vejbestyrelsen med dennes tiltrædelsespåtegning til dommeren fremsendt fortegnelse med genpart.

§ 24.

Stk. 1. Enhver grundejer er pligtig at tåle, at de opmålinger, nivellementer og andre tekniske forarbejder og undersøgelser, der er fornødne i anledning af et i denne lov omhandlet anlæg, udføres på hans grund. De i dette øjemed anbragte mærker må ikke egenmægtigt borttages eller beskadiges.

Stk. 2. Dog skal der enten mindst 8 dage forud udgå bekendtgørelse i de lokale dagblade eller forud gives den pågældende særlig underretning om, at sådanne arbejder eller undersøgelser agtes foretaget, hvorhos al derved forvoldt skade bliver at erstatte.

§ 25.

Stk. 1. En i henhold til § 23 vedtagen ekspropriationsbeslutning er ikke bindende for en ejer eller bruger, forinden vejbestyrelsen har ladet afholde en åstedsforretning vedrørende den pågældende ejendom. Til åstedsforretningen vil ejeren og så vidt muligt de brugere, hvis rettigheder berøres, være at indkalde med mindst 8 dages forudgående varsel. Ved åstedsforretningen gøres den eller de fremmødte ejere og brugere bekendt med den tagne ekspropriationsbeslutning og med dennes nærmere omfang. Over det ved forretningen passerede føres en protokol.

Stk. 2. Beslutninger om ekspropriation i henhold til § 23 kan af vedkommende ejer eller bruger inden 30 dage efter åstedsforretningens dato indankes for ministeren for offentlige arbejder, medmindre beslutningen er taget af et sogneråd, i hvilket tilfælde den inden samme frist kan indankes for amtsrådet. Den pågældende fritages dog ikke ved sådan klage for foreløbig at efterkomme den vedtagne beslutning.

Stk. 3. Såfremt der ikke inden 1 år efter åstedsforretningens afholdelse er opnået forlig om erstatningens størrelse eller begæret taksation, kan ekspropriationsbeslutningen ikke fremmes uden ny åstedsforretning. Er

ekspropriationsbeslutningen i henhold til stk. 2 indanket for ministeren eller amtsrådet, beregnes fristen for afholdelse af ny åstedsforretning fra den dag, da ministerens eller amtsrådets afgørelse er meddelt klageren.

§ 26.

Stk. 1. Erstatningen i anledning af gennemførelsen af de i §§ 23 og 24 omhandlede foranstaltninger fastsættes efter lovgivningens almindelige regler med særligt hensyn til bestemmelserne i forordningen af 5. marts 1845 om grundafståelser m. m. i anledning af jernbaneanlæg. I tilfælde, hvor ekspropriation af en del af en ejendom måtte medføre, at den tilbageblivende del af ejendommen bliver så lille eller således beskaffen, at den ved vurderingen ikke skønnes hensigtsmæssigt at kunne bevares som selvstændig ejendom, kan ejeren inden 3 måneder efter, at han har fået skriftlig meddelelse om ekspropriationsbeslutningen, fordre hele ejendommen afstået.

Stk. 2. Ved erstatningens fastsættelse bliver heri at afkorte den forøgelse i værdi, som den tilbageblivende ejendom skønnes at opnå. Som følge heraf kan erstatningen endog ganske bortfalde, når den af vejbestyrelsen påtænkte foranstaltning ved vurderingen findes at ville medføre større fordel for ejeren end det ham ved foranstaltningen påførte tab.

Stk. 3. Såfremt erstatningen fastsættes ved mindelig overenskomst, skal denne indføres i den i § 25 omhandlede protokol, der underskrives af parterne. Udskrift af protokollen skal på forlangende tilstilles vedkommende ejere og brugere. Aftalen skal indeholde oplysninger om ekspropriationens omfang med angivelse af, hvilke matrikelnumre der berøres af denne. Det skal derhos angives, hvilke indskrænkninger i lodsejerenes ejendomsret der pålægges, og hvilken aftale der træffes om adgangsforholdene.

Stk. 4. Såfremt mindelig overenskomst om erstatningens størrelse ikke opnås, fastsættes erstatningen af de i §§ 27—30 omhandlede taksationsmyndigheder.

§ 27.

Stk. 1. Taksationskommissionens forretningsområde er amtsråds kredsen med de inden for dennes grænser beliggende køb-

steder. Ministeren for offentlige arbejder kan dog inden for en amtsråds kredes nedsætte flere taksationskommissioner.

Stk. 2. Taksationskommissionen består af en formand og to medlemmer. Som formand for hver taksationskommission udnævner ministeren for offentlige arbejder efter samråd med justitsministeren en af amtets underrettsdommere eller dommerfuldmægtige. I hver amtsråds kredes udpeger amtsrådet og byrådene (herunder Frederiksberg kommunalbestyrelse) for en 8-årig periode et antal personer, som amtmanden optager på en liste over medlemmer af taksationskommissionerne. Amtsrådet udpeger 8 (Københavns amtsråd dog 12) personer, medens hvert byråd udpeger én person for hver påbegyndt 5 000 indbyggere i købstadkommunen, dog højst 4 personer; i valget af de af Bornholms amtsråd udpegede personer deltager alene rådets landbovalgte medlemmer. Amtmanden bestemmer, hvem af de således på listen opførte der skal deltage i taksationskommissionerne vedrørende de enkelte anlæg eller dele deraf.

§ 28.

Stk. 1. Hvis en af parterne er utilfreds med den ansatte erstatning, kan afgørelsen inden for en frist af 14 dage efter, at meddelelse om resultatet af den første taksationsforretning er kommet frem til den pågældende, indankes for en overtaksationskommission.

Stk. 2. Der nedsættes for hele landet 7 overtaksationskommissioner, nemlig 3 for de jyske amter, 1 for de fynske amter og 3 for de sjællandske, lolland-falsterske og bornholmske amter. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter kommissionernes nærmere forretningsområder.

Stk. 3. Hver overtaksationskommission består af en formand, der skal opfylde betingelserne for at være landsdommer, og 2 faste medlemmer med suppleanter. Formanden, medlemmerne og suppleanterne beskikkes af ministeren for offentlige arbejder for en 8-årig periode. I hver sag tiltrædes kommissionen desuden af 2 medlemmer, der udpeges af ministeren efter en ligeledes for en 8-årig periode udarbejdet liste, på hvilken der for hver amtsråds kredes inden for overtaksationskommissionens område opta-

ges 5 personer efter indstilling af amtsrådet og 1 person for hver købstad (herunder Frederiksberg kommune) inden for området efter indstilling fra vedkommende byråd; i valget af de af Bornholms amtsråd udpegede personer deltager alene rådets landbovalgte medlemmer.

Stk. 4. I tilfælde af, at sagen er påanket af en ejer eller bruger, og den ham tilkommende erstatning ikke er blevet forhøjet ved overtaksation, afholdes de med overtaksationskommissionsforretningen forbundne omkostninger af den pågældende. I alle andre tilfælde udredes omkostningerne af vedkommende vejbestyrelse; i ganske særlige tilfælde, hvor klageren, uanset at erstatningen ikke er blevet forhøjet, dog skønnes at have haft rimelig grund til at bringe sagen for overtaksationskommissionen, kan denne bestemme, at vejbestyrelsen helt eller delvis skal udrede omkostningerne. Overtaksationskommissionen kan af klageren kræve deponeret et beløb til bestridelse af omkostningerne. De af overtaksationskommissionen ikendte omkostninger kan inddrives ved udpantning med samme fortrinsret, som tilkommer de på faste ejendomme hvilende kommunale skatter, og i overensstemmelse med de for disses indrivelse gældende regler.

§ 29.

Stk. 1. Medlemmerne af taksations- og overtaksationskommissionerne skal have behørig indsigt i vurdering af ejendomme. De må ikke være ejere eller brugere af eller være beslægtet eller besvogret så nær som søskendebørn med ejere eller brugere af ejendomme, der berøres af vedkommende foranstaltning, eller i øvrigt være interesseret i sådanne ejendomme. De må heller ikke være medlemmer af den kommunalbestyrelse, der har truffet beslutning om ekspropriationen.

Stk. 2. I taksations- og overtaksationskommissionernes møder medvirker uden stemmeret en af vedkommende amtsråd eller, for så vidt det drejer sig om ekspropriation til de af en købstad (herunder Frederiksberg kommune) bestyrede veje, en af vedkommende kommunalbestyrelse udpeget landinspektør.

Stk. 3. For så vidt formanden for taksations- eller overtaksationskommissionerne

finder det nødvendigt, kan der tilkaldes særlig sagkyndig assistance, f. eks. til vurdering af skovbrug, havebrug, erhvervsvirksomheder og lignende. De pågældende deltager da i forhandlingerne, men har ikke stemmeret.

Stk. 4. Samtlige medlemmer og suppleanter i taksations- og overtaksationskommissionerne afgiver over for ministeren for offentlige arbejder erklæring på ære og samvittighed om at ville røgte deres hverv med streng upartiskhed og opmærksomhed.

Stk. 5. Der ydes medlemmer af taksationskommissioner og overtaksationskommissioner fri befordring og godtgørelse for fraværelse fra hjemstedet i overensstemmelse med tjenestemandslovens regler om vederlag for medlemmer af kommissioner, nævn m. m. samt et honorar pr. mødedag, hvis størrelse fastsættes af ministeren for offentlige arbejder. Desuden tillægges der formændene for taksations- og overtaksationskommissionerne årlige vederlag, der afholdes af statskassen, og hvis størrelse fastsættes på finansloven. Udgifterne til sekretærhjælp for de pågældende kommissioner afholdes ligeledes af statskassen.

Stk. 6. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter nærmere regler for beregningen af honorarer til særligt tilkaldte sagkyndige.

§ 30.

Stk. 1. Til taksations- og overtaksationsforretninger vil ejere og brugere være at indkalde efter samme regler som fastsat i § 25.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter i øvrigt de nærmere regler for taksations- og overtaksationskommissionernes forretningsgang.

Stk. 3. Ved taksations- og overtaksationskommissionernes fastsættelse af erstatningerne skal det på samme måde som ved overenskomster om erstatninger iagttages, at den afsagte kendelse indeholder så nøjagtige oplysninger som muligt om ekspropriationernes omfang m. v., jfr. § 26, stk. 3.

§ 31.

Når forholdene taler derfor, kan ministeren for offentlige arbejder efter begæring af en vejbestyrelse tillade, at ekspropriation

og taksation i stedet for efter foranstående regler foretages efter reglerne i forordningen af 5. marts 1845, jfr. lov nr. 6 af 10. januar 1928.

Kapitel III.

Overkørsler og overgange.

§ 32.

Stk. 1. Ved nye vejanlæg samt ved ombygning af bestående veje skal det fastsættes, på hvilken måde de ejendomme, hvis adgang til offentlig vej herved afbrydes, skal sættes i forbindelse med det offentlige vejnet. For så vidt vejbestyrelsen ikke skønner det hensigtsmæssigt at give en ejendom direkte adgang til den nye eller ombyggede vejstrækning, påhviler det vejbestyrelsen at sikre ejendommen fornøden forbindelse til offentlig vej. Såfremt sådan forbindelse ikke etableres, tilkommer der ejeren erstatning efter de herom i § 26 givne regler.

Stk. 2. Vejbestyrelsen kan endvidere ved ekspropriation forlange bestående overkørsler eller andre adgange nedlagt eller spærret, selv om vejen eller gaden ikke ombygges.

§ 33.

Stk. 1. Til anlæg af overkørsler eller overgange og til udførelse af tilslutninger for veje og stier udkræves vejbestyrelsens samtykke. I det omfang, det skønnes påkrævet af vejtekniske og færdselsmæssige hensyn, kan vejbestyrelsen stille betingelser med hensyn til den nærmere placering, udformning og anvendelse af sådanne anlæg. Der vil således kunne stilles krav med hensyn til adgangsvejes bredde, om tilvejebringelse af fri oversigt over hjørnearealer samt om arten og omfanget af færdslen ad den pågældende adgang, ligesom det ved udstykning kan forlanges, at flere parceller benytter samme adgangsvej. Vejbestyrelsen kan kræve selv at forestå anlægget mod godtgørelse af de dermed forbundne udgifter.

Stk. 2. Klager over, at en vejbestyrelse har nægtet samtykke til en overkørsel eller anden adgang, kan indbringes for ministeren for offentlige arbejder inden 30 dage efter, at afgørelsen er meddelt klageren. Er

vejbestyrelsen et sogneråd, indbringes klagen dog inden samme frist for vedkommende amtsråd.

§ 34.

Stk. 1. Overkørsler og overgange må ikke uden vejbestyrelsens samtykke benyttes til adgang for andre ejendomme end dem, for hvilke de er anlagt. Såfremt overkørsler, der er anlagt alene med henblik på den for jordens landbrugsmæssige drift fornødne færdsel (markoverkørsler), ønskes benyttet til anden færdsel, udkræves vejbestyrelsens samtykke.

Stk. 2. Såfremt en ejendom udstykkes, kan de frastykkede parceller ikke uden vejbestyrelsens samtykke benytte eksisterende overkørsler og overgange.

Stk. 3. Ind- eller udkørsel uden for de godkendte overkørsler og vejtilslutninger er ikke tilladt uden vejbestyrelsens samtykke.

§ 35.

Stk. 1. Til varetagelse af de i denne paragraf og i § 38 omhandlede opgaver nedsættes snarest efter lovens ikrafttræden ved amtmandens foranstaltning i hver amtsråds-kreds med undtagelse af Københavns amtsråds-kreds et udvalg, bestående af amtmanden som formand, 1 af ministeren for offentlige arbejder udpeget medlem, 1 af boligministeren udpeget medlem, 2 af amtsrådet valgte medlemmer og 2 medlemmer, valgt af henholdsvis De samvirkende Sognerådsforeninger og foreningen „Bymæssige Kommuner“. Ved behandlingen af sager, der angår veje inden for købstadkommuner, indtræder i stedet for de 2 sidstnævnte medlemmer 2 repræsentanter, valgt af Den danske Købstadforening. I valget af Bornholms amtsråds repræsentanter deltager alene amtsrådets landbovalgte medlemmer.

Stk. 2. For Københavns amtsråds-kreds nedsættes på samme måde et udvalg, bestående af amtmanden som formand, 1 af ministeren for offentlige arbejder udpeget medlem, 1 af boligministeren udpeget medlem samt 4 af Københavns amtsråd udpegede medlemmer.

Stk. 3. Disse udvalg gennemgår samtlige hovedlandeveje og landeveje samt de biveje, der skønnes af særlig betydning for den

gennemgående færdsel, og fremsætter efter forhandling med vedkommende amtsråd, kommunalbestyrelse og eventuelle byudviklingsudvalg inden et af ministeren for offentlige arbejder fastsat tidspunkt indstilling til denne om, hvilke varige begrænsninger der skal gælde for de enkelte vejstrækninger med hensyn til tilslutning af nye veje og stier, anlæg af nye overkørsler og overgange — i almindelighed bortset fra markoverkørsler — samt med hensyn til adgangen til vejen i øvrigt. Til udvalgets møder vil amtsvejsinspektøren samt vedkommende stadsingeniør, kommuneingeniør og politimester være at indkalde.

Stk. 4. Ved bedømmelsen skal på den ene side tages hensyn til, at vejen fortsat kan tjene som en i sikkerhedsmæssig og trafikalt henseende tilfredsstillende færdselsåre, og på den anden side til den allerede skete bebyggelse langs vejen samt til foreliggende byplandispositioner. Til brug for udvalgenes arbejde udfærdiger ministeren for offentlige arbejder en almindelig vejledning.

Stk. 5. Såfremt ministeren for offentlige arbejder kan tiltræde indstillingen, udsteder han bekendtgørelse herom som nærmere angivet i § 36. Adgang til vejen vil herefter kun kunne tilstedes i det af bekendtgørelsen følgende omfang, dog at ministeren efter indstilling af vejbestyrelsen i særlige tilfælde kan tillade undtagelser herfra.

Stk. 6. Hvis der mellem udvalget og en kommunalbestyrelse er uenighed om indstillingen, kan ministeren for offentlige arbejder dog først godkende denne efter forhandling med boligministeren.

Stk. 7. Ministeren for offentlige arbejder kan i særlige tilfælde efter forhandling med boligministeren og med vejnævnets tilslutning træffe bestemmelse som angivet i stk. 3 med hensyn til vejstrækninger, som ikke er foreslået af udvalget, eller skærpe de af udvalget foreslåede bestemmelser.

Stk. 8. Udgifterne ved udvalgenes virksomhed afholdes af ministeriet for offentlige arbejder. Der ydes medlemmerne af udvalgene fri befordring samt diæter og godtgørelse for fraværelse fra hjemsted i overensstemmelse med tjenestemandslovens regler om vederlag for medlemmer af kommissioner, nævn m. m.

Stk. 9. Bestemmelserne i stk. 1-8 finder ikke anvendelse på vejstrækninger beliggende i Frederiksberg kommune.

§ 36.

Stk. 1. Om de i medfør af § 35, jfr. § 38, truffne bestemmelser sker ved ministeren for offentlige arbejders foranstaltning bekendtgørelse ved indrykning i Statstidende. Vejbestyrelsen underretter ved anbefalet brev ejere og brugere af de til vejstrækningerne stødende ejendomme om bekendtgørelsen. Underretning sendes endvidere til vedkommende bygningsmyndighed samt til matrikelmyndighederne.

Stk. 2. De i overensstemmelse med foranstående fastslåede bestemmelser skal respekteres ikke alene af ejendommens ejere og brugere, men også af panthavere og andre indehavere af rettigheder over ejendommene, uanset hvornår sådanne rettigheder er stiftet.

Stk. 3. Beslutninger, der er truffet i medfør af §§ 32 og 35, og som går ud på, at ingen adgang vil kunne tillades på den pågældende vejstrækning, bliver ved vejbestyrelsens foranstaltning at notere i tingbogen for de til vejen stødende ejendomme. Noteringen er fritaget for tinglysningsgebyrer og andre afgifter til det offentlige.

§ 37.

Stk. 1. Når ejeren af et areal som følge af en i medfør af §§ 35 eller 38 truffen beslutning afskæres fra en efter ejendommens beliggenhed og øvrige beskaffenhed økonomisk rimelig og forsvarlig udnyttelse af arealet, svarende til den af de omliggende, til vejen stødende arealer faktisk stedfindende udnyttelse, kan han inden 3 måneder efter, at han har fået skriftlig meddelelse om beslutningen, begære arealet overtaget af vejbestyrelsen mod erstatning, medmindre vejbestyrelsen kan anvise anden fornøden adgang til dette.

Stk. 2. Såfremt vejbestyrelsen finder et i medfør af stk. 1 fremsat krav berettiget, vil der ved vejbestyrelsens foranstaltning være at udarbejde forslag til tilvejebringelse af anden passende adgang til arealet eller at fremsætte tilbud om erstatning for arealets overtagelse.

Stk. 3. Finder vejbestyrelsen kravet uberettiget, eller opnås der ikke mellem vej-

bestyrelsen og lodsejeren enighed om de foreslåede ændrede adgangsforhold eller om det tilbudte erstatningsbeløb, henvises sagen til de i kapitel II omhandlede taksationsmyndigheder.

Stk. 4. Taksationsmyndighederne afgør, om ejerens i henhold til stk. 1 fremsatte krav må anses for berettiget, og i bekræftende fald om det af vejbestyrelsen eventuelt fremsatte forslag til ændrede adgangsforhold er tilfredsstillende. Er dette ikke tilfældet, fastsætter kommissionen i overensstemmelse med reglerne i § 26 erstatning for arealets overtagelse.

Stk. 5. De udgifter, der vil være at afholde i henhold til stk. 1—4, påhviler vedkommende vejbestyrelse. Dog afholder vejfonden 85 pct. af udgifterne.

§ 38.

Hvis forholdene, efter at de i § 35 omhandlede udvalg har afsluttet deres gennemgang af de i amtsråds kredsen beliggende veje, gør det ønskeligt at inddrage andre vejstrækninger under de i henhold til § 35 fastsatte bestemmelser eller helt eller delvis at ophæve sådanne bestemmelser, kan udvalget til enhver tid efter anmodning fra ministeren for offentlige arbejder eller efter indstilling af en vej- eller kommunalbestyrelse tage spørgsmålet op til behandling i overensstemmelse med foranstående regler.

§ 39.

Stk. 1. Det påhviler matrikelmyndighederne og de praktiserende landinspektører ved forefaldende udstykning og bygning myndighederne ved udfærdigelsen af byggetilladelser at påse, at reglerne i dette kapitel eller bestemmelser, som er truffet i medfør heraf, iagttages.

Stk. 2. Indtil der er truffet endelig bestemmelse angående de i § 35 omhandlede varige begrænsninger med hensyn til tilslutning af nye veje og overkørsler m. v., kan vejbestyrelserne forlange, at approbation på frastykning af parceller ud til en offentlig vej eller optagelse på matrikelkortet af en ny vej i tilslutning til en offentlig vej udskydes i indtil ét år. Den angivne frist af ét år kan med tilslutning af det for vedkommende amtsråds kredse i henhold til § 35 nedsætte udvalg forlænges med indtil ét år.

Kapitel IV.

Byggelinjer.

§ 40.

Stk. 1. Når vedkommende vejbestyrelse af færdselshensyn finder, at der bør sikres en offentlig vej mulighed for udvidelse til større bredde, eller at færdselens tarv i øvrigt gør det fornødent, kan den beslutte, at fremtidig bebyggelse ved vejen, hvad enten bebyggelsen sker på en hidtil ubebygget del af en grund, ved ombygning af en bestående bygning eller i stedet for nedbrændte eller nedrevne bygninger, skal holdes bag ved byggelinjer, der forløber på begge sider af vejen, og hvis indbyrdes afstand ikke overstiger 40 m ved hovedlandeveje og landeveje og 30 m ved andre offentlige veje. Dog kan ministeren for offentlige arbejder i særlige tilfælde tillade, at afstanden mellem byggelinjerne ved hovedlandeveje og landeveje samt biveje i købstæderne, København og Frederiksberg forøges indtil 50 m, ligesom amtsrådene i særlige tilfælde kan tillade, at afstanden mellem byggelinjerne ved sognekommunale biveje forøges indtil 50 m. Byggelinjerne fastlægges normalt i forhold til vejens midtlinje. Hvad der i henhold til foranstående gælder om bygninger, gælder også om sportspladser, kirkegårde, tankanlæg og andre anlæg af blivende art.

Stk. 2. Såfremt det af hensyn til sikring af fri oversigt ved vejkryds måtte være ønskeligt at fastlægge en anden beliggenhed af byggelinjen end den i stk. 1 angivne, kan vejbestyrelsen træffe bestemmelse herom.

Stk. 3. Når en grunds grænselinjer mod vej skærer hinanden under en vinkel, der er mindre end 135 grader, skal det således fremkommende hjørne afskæres med en linje, der danner lige store vinkler med de to vejlinjer. Hjørneafskæringen skal have en længde af mindst 5 m, der i områder med ældre, tæt bebyggelse kan nedsættes til 3 m.

Stk. 4. Anvendelsen af de anførte mindste afstande for bebyggelsen forudsætter, at bygningen opføres med sin jordlinje i fremtidig vejhøjde. Er dette ikke tilfældet, skal bygningen rykkes så meget længere tilbage, som svarer til 1,5 gange højdeforskellen, foruden den fornødne bredde til passage foran bygningen mindst 1 m.